

Arriben les eleccions a rector a quatre universitats del nostre àmbit –la de València (26 de febrer), la de Girona (4 de març), l'Autònoma de Barcelona (7 de març) i la Politècnica de Catalunya, també al mes de març– i els claustres i les aules tornaran a les portades dels diaris del país. S'hi han instal·lat gràcies al Govern de l'estat i a la seua Llei Orgànica d'Universitats (LOU) i serà gràcies a la LOU que s'hi quedaran.

Fins ara, unes eleccions en la universitat no mereixien gaires línies en els mitjans de comunicació i eren tan fredes com un ball de xifres a favor d'un candidat i en contra d'un altre. La personalitat dels potencials rectors i una breu síntesi dels seus projectes centrava el gruix de la informació. Ara, les eleccions han passat a ser per sufragi universal i, molt probablement, en el debat universitari s'hi introduiran temes i arguments propis d'eleccions convencionals que fins ara n'havien quedat al marge.

De moment, el debat sobre la LOU ja ha començat a traure rumors i comentaris sobre la comunitat universitària com l'endogàmia o les negociacions de vots a canvi de sou. És evident que aquests rumors amaguen de vegades problemes profunds, però també és cert que la LOU no s'hi enfronta. Calia un debat més llarg i solucions més imaginatives i més decidides, però consensuades o, si més no, discutides.

La creu de les eleccions

El problema que la LOU pot arribar a provocar, si la mateixa comunitat universitària no n'és conscient, és que els enfrontaments interns es debaten més fora del claustre que dins i que les diferències externes –les que no són pròpiament acadèmiques– acaben discutint-se als claustres. És a dir, que les universitats passen a ser carn de tertúlia.

De moment, a la Universitat de Girona, les diferències entre els partidaris de la in-submissió a la LOU i els partidaris d'acatar la llei però minimitzant-la tant com es puga, en són un exemple que podria radicalitzar-se encara més.

La universitat corre el risc d'esdevenir una font permanent d'informacions polèmiques que poden deixar en els ciutadans una trista imatge dels centres acadèmics. I això, al capdavant, només beneficiaria aquells que pretenen desprestigiar l'ensenyament públic.

És positiu que les universitats siguin fonts d'informació i que isquen cada dia en els mitjans de comunicació, però com a centres de coneixement, com a productors de recerques punteres i de publicacions de prestigi. Les eleccions, tal com les ha plantejat el Govern de l'estat, es poden convertir en una creu incòmoda d'arrossegar i difícil de llevar-se de damunt.

Coordinació: Àlex Milian

Assessors editorials: Josep Enric Llebot, Juli Peretó, Jaume Sureda

Col·laboradors: Gemma Aguilera, Gervasi Herranz, Jordi Jordana, Rosanna Melià, Miquel de Renzi.

“El problema que la LOU pot arribar a provocar és que els enfrontaments interns es debaten més fora del claustre que dins i que les diferències externes –les que no són pròpiament acadèmiques– acaben discutint-se als claustres. És a dir, que les universitats passen a ser carn de tertúlia”